

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010341
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821010341.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F. XXX, okr. Vranov nad Topľou stíhanému pre prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., nar. X.X.XXXX vo C. D. E., trvale bytom F. XXX, okr. Vranov nad Topľou, nezamestnaný

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

sa dňa 05.03.2021 nadmerným požitím alkoholických nápojov z nedbanlivosti priviedol do stavu toxickéj psychózy, pod vplyvom ktorej, dňa 05.03.2021 v čase okolo 19:00 hod., na mieste verejnosti prístupnom, na chodníku pred budovou predajne Coop Jednota vo Vranove nad Topľou, na Sídlišku Lúčna, pri vchodových dverách, kričal nezrozumiteľné slová a zakrvavenými rukami udieral po oknách a parapetných doskách predajne a po príchode hliadky Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, vysunuté pracovisko Slovenská Kajňa, po tom, ako ho oslovil pošk. nstržm. G. G. C., slovami „dobrý večer pane, polícia, čo sa stalo?“, rozbehol sa k nemu, kričiac „zabijem ťa, ty hajzel“ a fyzicky ho napadol tým spôsobom, že ľavou rukou ho chytil za taktickú vestu v oblasti pravého ramena a pravou rukou zovretou v päšť sa ho snažil udrieť do oblasti tváre, pričom pošk. nstržm. G. G. C. sa vyhol a následne spolu s druhým členom hliadky ho za použitia donucovacích prostriedkov spacifikovali a zabránili mu v ďalšom konaní

t e d a

sa požitím návykovej látky z nedbanlivosti priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, t ý m s p á c h a l

prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona povinnosť dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi pôsobiacemu na Okresnom súde Vranov nad Topľou v časových termínoch určených probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona ukladá mu počas skúšobnej doby obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý právne kvalifikovala ako prečin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona.

Na pojednávaní vykonanom dňa 18.5.2022 po poučení podľa § 257 Trestného poriadku obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkom G. G. C., G. G. H., I. G., vysvetlením I. B., znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalca G. J. K. a výsluchom znalca, znaleckým posudkom z odboru Kriministicko-expertízneho ústavu PZ, z odboru prírodovedeckého skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy, oboznámením sa s lekáskymi správami Vranovskej nemocnice, a.s. a Psychiatrickej nemocnice, n.o. Michalovce, zápisnicou o ohliadke miesta činu a ohliadke tela G. C. a fotodokumentáciami, odpisom z registra trestov, z evidencie priestupkov, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/107/2017 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný vypovedal, že išiel von v popoludňajších hodinách a to do mesta Vranov nad Topľou si niečo vybaviť. Stretol starú partiu, starých priateľov, nechce uvádzať ich mená, lebo berie ohľad na bezpečie týchto ľudí. Boli pri večierke na Lúčnej. Tam sa rozhodli, že si prípadne zahrajú basketbal a potom išli na ihrisko, kde basketbal hrali. Potom si vypili víno a potom si už nepamätá nič. Bolo to biele polosladké víno, nevie povedať množstvo, aké vypil, nevie presne, kto bol to víno kúpiť a nevie ani aké množstvo kúpil. Potom si pamätá až zobudenie na psychiatrii v Michalovciach. Predtým keď požil alkoholické nápoje, nestalo sa mu nič také ako v tejto veci, prišiel normálne domov, ľahol si a spal. Nemal ten problém ako teraz. Na otázku či vedel, aký vplyv má alkohol na ľudský organizmus a na jeho organizmus uviedol, že všeobecne vie, že to spôsobuje opilstvo, ale aby ho to dostalo do nepríčetnosti, o tom nevie. Bol už odsúdený za poškodzovanie cudzej veci, bol mu uložený trest podmienka a protialkoholické liečenie a to ambulantným spôsobom. Potom ho porušil a mal na rozhodnutie medzi ústavnou a ambulantnou formou. Na súde súhlasil s tým, že chce ísť na Prednú Horu. Bol tam, absolvoval tam liečenie. Na liečbu nastupoval 11.11. a liečba trvala 3 mesiace, 93 dní, teda do 10., 11. februára. Po prepustení absolvoval ďalej ambulantnú liečbu, na ktorú liečbu chodieval doteraz. Rok abstinoval a po roku sa stalo to, že si vypil. K predmetu liečby uviedol, že pani doktorka zisťuje, či pije, či abstínuje, lieky neužíva. Biologický materiál za účelom zistenia či požíva alkoholické nápoje mu nebol odoberaný. Pani doktorka mu hovorí,

že on nemôže piť, že je to v jeho rukách, že zasa, keď si to pokazí, tak sa môže dostať do horších vecí, aj do basy, aj niekomu ublížiť. Do ambulancie chodíva prakticky každý mesiac. Už ďalší rok od toho incidentu nepije, má teraz viacej času na rodinu, bratovi sa narodila malá dcéra, venuje sa jej. Má psíka, hľadá si prácu, lebo je nezamestnaný. Nemá myšlienky také, aby sa stretával so staršími chlapcami, či išiel na pivo. Má koníčky a záľuby ako prechádzky do lesa, športovanie na bicykli, basketbal. Vtedy prišla situácia a možnosť a neodolal, nevedel nejako zastaviť, že už je dost. Chápe to, urobil chybu, nemal piť, má to zakázané. Teraz sa už snaží abstínovať ďalší rok úspešne.

Z výpovedi svedkov, z ktorých zápisnice súd prečítal z prípravného konania vyplýva, že Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. sa k trestnému konaniu nepripojila a nežiadala náhradu spôsobenej škody, nakoľko táto im vznikla v minimálnom rozsahu ako to uviedla zástupkyňa G. G. H..

Svedok – poškodený G. G. C. vypovedal, že dňa 5.3.2021 od 18.00 hod. do 06.00 hod. dňa 6.3.2021 boli s kolegom I. G. ako referenti PMJ KR PZ Prešov velení do hliadkovej služby v služobnom obvode Vranov nad Topľou a boli zaradení na pracovisku v Slovenskej Kajni. V čase o 18.55 hod. služobným vozidlom prechádzali po ulici Bernolákovej vo Vranove nad Topľou, kde ich zastavila G. B. a požiadala ich, aby jej pomohli so synom, ktorý sa nachádza pred predajňou Coop Jednota na Sídlisku Lúčna. Služobným autom sa premiestnili k tejto predajni. Obidvaja vystúpili zo služobného vozidla a pani B. skratkou prešla k obžalovanému – synovi a už bola pri ňom. On tú osobu nepoznal. Keď k nemu prišli, ani ich obžalovaný nezaregistroval. Všimol si, že ten muž – obžalovaný mal zakrvavené ruky a hlasno vykrikoval. Prihovoril sa mu s tým, že je z polície, na čo muž reagoval tak, že sa rozbehol so slovami „zabijem ťa ty hajzel“, kde ľavou rukou strčil do jeho pravého ramena a súbežne pravou rukou zovretou v päšť alebo lakťom ho fyzicky napadol do tváre, no keďže sa stihol uhnúť zasiahol ho iba šuchnutím okolo ľavého oka, kedy ho zašpinil svojou krvou na ruke. Už keď prišli tak si všimol, že obžalovaný má krvavé ruky. Následne s kolegom použili donucovacie prostriedky a to hmaty a chmaty, údery a kopy sebaobrany a prostriedkami na prekonanie odporu a odvrátenie útoku, položili túto osobu na zem a priložili jej putá na ruky, nakoľko osoba bola agresívna a naďalej kládla aktívny odpor, snažila sa ich rukami odtláčať a zabrániť tak dokončeniu služobného zákroku. Obžalovaný jeho kolegu fyzicky nenapadol. Uviedol tiež, že bola vtedy tma, ale keď tam prišli, videl, ako obžalovaný rukami udiera po oknách predajne a po parapetných doskách a vykrikoval nejaké nezrozumiteľné slová. Na miesto zavolali aj RZP, ktorá rozhodla, že zranenia rúk obžalovaného si nežadajú žiadne ošetrenie a odišli preč. Obžalovaného obmedzili na osobnej slobode a predviedli na OR PZ vo Vranove nad Topľou, keďže javil známky psychickej poruchy a bol pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho následne bol prevezený na Psychiatrickú nemocnicu v Michalovciach. Obžalovaný po zadržaní sa aj na stálej službe správal agresívny a mal akoby snahu sa sebapoškodzovať, preto bola opäť privolaná RZP. K svojim zraneniam uviedol, že bol na ošetrenie vo Vranovskej nemocnici, pričom utrpel povrchové poranenie vlasatej časti hlavy a pomliaždenie obočia s dobou liečenia do 7 dní. Práceschopný nebol a ani nehlásil u zamestnávateľa žiaden pracovný úraz. Pri skutku mu nebolo nič poškodené.

Svedok I. G. vypovedal taktiež ohľadom zaradenia v predmetný deň do hliadkovej služby a taktiež uviedol skutočnosti ohľadom zastavenia ich služobného vozidla G. B., ktorá ich žiadala o pomoc so synom. V ďalšom uviedol, že keď prišli na miesto, obžalovaný niečo vykrikoval a búchal rukami po sklenenej výplni okien a parapetných dosiek budovy predajne Coop Jednota. Všimol si, že ten muž mal zakrvavené ruky. B. C. sa mu prihovoril, uviedol, že sú z polície, no obžalovaný zareagoval tak, že sa rozbehol na jeho kolegu C. so slovami „zabijem ťa ty hajzel“, pravou rukou sa zahnal na kolegu, aj registroval, že úder obžalovaného smeroval na hlavu jeho kolegu a následne videl, že tento má v oblasti ľavého oka miesto od krvi. V ďalšom popísal totožne so svedkom C. ako obžalovaného za pomoci donucovacích prostriedkov spacifikovali, že zavolali RZP a následne obžalovaného predviedli na OR PZ Vranov nad Topľou. Uviedol, že počas zákroku bol obžalovaný agresívny a kládol aktívny odpor, odtlačal ich rukami a kopal nohami. Jeho však fyzicky nenapadol. Tiež uviedol skutočnosti o tom, že obžalovaný bol umiestnený na OR PZ, kde bola opätovne privolaná RZP a obžalovaný bol eskortovaný na psychiatriu do Michaloviec.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia I. B. vyplýva, že nebol priamo svedkom incidentu, uviedol, že syn bol v tom čase práceschopný, že si vzal z domu 10,- eur a povedal, že do polhodiny sa vráti. Keď sa dlhšie nevracal, spolu s manželkou mu okolo 18.00 hod. telefonovali a podľa hlasu počuli, že nie je v poriadku a možno, že má vypité. Vedeli, že syn zvykol chodiť k večierke na Sídlisku Juh, preto sa tam autom s manželkou vybrali a tam zbadali syna ako pokrikuje pri neďalekej predajni Coop Jednota na

Lúčnej. Zbadali aj policajnú hliadku a tú požiadali o pomoc. K synovi išla manželka a policajti, on chcel preparkovať vozidlo a keď prišiel na miesto syn už bol spútaný na zemi, takže samotný incident nevidel.

Zo znaleckého posudku z odboru Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ, z odboru prírodovedeckého skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy č. ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2021/851 vyplýva, že na účely skúmania boli predložené biologické stopy zaistené pri ohliadke miesta činu – predajne Coop Jednota, Lúčna 19, Vranov nad Topľou a to stery zo steny zo škvŕn červenej farby a z rozbitej sklenenej fľaše ležiacej na betónovej ploche ihriska. Z výsledkov analýzy DNA vyplýva, že profil DNA zistený z biologického materiálu na stopách č. 1, 2 a 3 je zhodný s profilom DNA porovnávacej vzorky bukálneho výteru obžalovaného.

G. J. K. v znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 52/2021 konštatoval u obžalovaného syndróm závislosti od alkoholu – tretie vývinové štádium a emočne nestabilnú poruchu osobnosti – impulzívny typ. V čase skutku skonštatoval u obžalovaného aj toxickú psychózu spôsobenú požitím alkoholu. Na základe objektívneho psychiatrického vyšetrenia, ktoré bolo u obvineného realizované po skutku a konštatovaných prejavov toxickéj psychózy skonštatoval, že obvinený v čase skutku nemohol rozpoznať nebezpečnosť konania pre spoločnosť a nemohol svoje konanie ovládať, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase skutku zaniknuté. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. V ďalšom uviedol, že u obvineného zistil syndróm závislosti od alkoholu, pričom dobrovoľné a vedomé požitie nadmerného množstva alkoholu obžalovaným pred skutkom malo za následok vyvolanie toxickéj psychózy u obžalovaného v čase skutku, vplyvom ktorej boli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase skutku zaniknuté. V triezvom stave pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, pokiaľ však obžalovaný bude naďalej požívať alkoholické nápoje, aj do budúcnosti sa dá s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, že v stavoch opitosti sa môže toto jeho správanie opakovať. Z hľadiska ochrany spoločnosti a dotknutých osôb je podľa názoru znalca účelná a indikovaná protialkoholická liečba, ktorá by sa mala realizovať ambulantnou formou.

K záverom znaleckého posudku ale aj na otázky položené znalcovi tento pri svojom výsluchu uviedol, že toxická psychóza je stav, ktorý mení vnímanie reality a situácie, v ktorej sa človek nachádza. Podľa literatúry v tomto prípade, alkoholovej psychózy, keďže spúšťačom bol alkohol, vývoj alkoholovej psychózy nezávisí od priameho, dokonca dlhotrvajúceho účinku alkoholu, ale súvisí s vplyvom produktov jeho rozpadu a narušeného metabolizmu. Najčastejšie psychózy, teda alkoholické delírium a halucinóza nevznikajú počas nadmerného pitia alkoholu, ale na pozadí vyvinutého abstinenčného syndrómu, teda s poklesom alkoholu v krvi. Často výskytu psychózy môže predchádzať nejaká trauma, akútne infekčné choroby, nejaká akútna otrava, trebárs požitie alkoholu s nejakými liekmi, môže tam byť zároveň súbežná telesná patológia, teda človek trpí na nejaké telesné ochorenie, ale literatúra uvádza aj stres. V tomto prípade obžalovaného, bral v úvahu požitie alkoholu pred skutkom, samotná situácia mohla byť stresom, množstvo alkoholu, ktoré bolo následne verifikované v nemocnici po skutku bolo 1,5 mg/l , takže 3 promile a musí brať v úvahu, že sa tam mohlo podieľať viacero faktorov, ktoré sa podieľali na rozvoji takéhoto stavu. Prejavy tejto psychózy boli popísané aj v prepúšťacej správe, nakoľko obžalovaný hneď po skutku bol hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici, takže jeho stav bol hneď po skutku objektívne zhodnotený a zaznamenaný psychiatrom. Dôvodom prijatia ako popisujú v prepúšťacej správe bolo, že bol agresívny, začal kusať do mreží, verbálne agresívny, samotný doprovod, ktorý ho priviedol do tej nemocnice popísal, že bol dezorientovaný, vrieskal, rozbíjal. Prijímajúci lekár v objektívnom náleze popisoval, že verbálny kontakt s obžalovaným nebolo možné nadviazať v čase prijatia, odpovede boli neadekvátne, orientácia sa nedala zistiť, popisoval poruchy vnímania v zmysle vizuálnych halucinácií, taktiež mal podozrenie na ďalšie psychotické fenomény v rámci toxickéj psychózy, boli tam nielen agresívne prejavy voči okoliu, ale aj voči sebe samému, teda autoagresívne prejavy. To boli konkrétne prejavy toxickéj psychózy obžalovaného v čase prijatia. Ako už uviedol, je to stav, ktorý mení vnímanie reality a situácie, v ktorej sa človek nachádza. Nie je to vedomý stav, že človek, ktorý požíva alkohol, automaticky počíta s tým, že sa u neho môže vyvinúť nejaká psychóza, pokiaľ s tým nemal predchádzajúcu skúsenosť. Toxické psychózy svedčia o tom, že rozprávame o závislosti v tomto prípade na alkohole v pokročilom štádiu, hodnotil to ako syndróm závislosti od alkoholu v 3 vývinovom štádiu. Z lekárskeho hľadiska človek, aj ktorý už prekonal toxickú psychózu, nedokáže predvídať či dôjde k rozvoju takejto psychózy u neho po akomkoľvek ďalšom požití alkoholu v čase po prekonaní takejto psychózy. Takýto stav sa vyvíja nezávisle na vedomí jedinca a nie je to pravidlo, že po každom požití alkoholu sa rozvinie takýto stav. Keď človek nedokáže predvídať takýto stav, z psychiatrického

hľadiska zrejme nedokáže predvídať svoje správanie v čase takéhoto stavu. To čo uvádzal v znaleckom posudku - vedomé a dobrovoľné požívanie alkoholu bolo v súvislosti so syndrómom závislosti od alkoholu a následným trebárs impulzívnym správaním, ktoré bolo popisované počas predchádzajúcich hospitalizácií, ktoré predchádzali hospitalizácii po samotnom skutku. Toxická psychóza tieto prejavy mohla znásobiť, určite to však nebolo vedomé konanie, preto hodnotil rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v čase skutku ako zaniknuté. Na otázku, či predchádzajúca liečba mohla alebo nejakým ovplyvnila správanie obžalovaného a či prípadne mohla mať nejaký vplyv na ten vyvolaný stav toxického psychózy, uviedol, že liečba ako taká môže pripraviť na riziká, ktoré spočívajú v chronickom alkoholizme. Porušenie abstinencie počas takejto nariadenej liečby bolo vedomé a dobrovoľné tak ako to konštatoval. Závislosť od alkoholu je celoživotná. Je charakterizovaná obdobiami abstinujúcej remisie a tá môže byť niekoľkohodinová, niekoľkodňová, niekoľkotýždňová, niekoľkomesačná, niekoľkoročná ale aj celoživotná. Riziko, že sa prejaví, alebo že dôjde k porušeniu abstinencie pretrváva celý život. Liečba má napomôcť, aby sa predišlo opakovanému zlyhaniu a porušeniu abstinencie. V klinickej praxi žiaľ sa stretáva s tým, že aj napriek nariadenej liečbe ľudia zlyhávajú, aj napriek absolvovanej dobrovoľnej liečbe či nariadenej. Príčiny môžu byť rôzne a nemá právo ich hodnotiť, prečo sa tak stane a dochádza k ľudskému zlyhaniu. U obžalovaného ide o človeka, ktorý je z jeho pohľadu kritický ku svojmu stavu a ku svojej závislosti. Nemá právo hodnotiť, prečo došlo k nejakému zlyhaniu. Z jeho pohľadu ale aj taká závažná skutočnosť, ktorá sa mala odohrať v jeho živote, že znova stojí pred súdom ako obžalovaný, môže dopomôcť k tomu, aby prehodnotil svoj postoj k požívaniu návykových látok a z jeho pohľadu ambulantná forma je postačujúca.

Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu táto bola vykonaná dňa 5.3.2021 v čase krátko po skutku a je z nej zistiteľné o akú budovu sa jednalo, ako aj skutočnosti ohľadom zaistenia biologických stôp – tekutiny červenej farby a to na okne, na sklenenej výplni ako aj na parapete. Taktiež bola biologická stopa zaistená aj na sklenených výplniach ako aj po ceste na zemi smerom od budovy potravín k ihrisku. Na ihrisku bola zaistená aj zelená rozbitá sklenená fľaša, na ktorej taktiež boli zaistené biologické stopy.

U G. G. C. bola vykonaná prehliadka tela a to za účelom zistenia či na jeho tele boli stopy alebo následky v súvislosti s útokom obžalovaného na jeho osobu. Z prehliadky bola vyhotovená fotodokumentácia, z ktorej je zjavné, že G. G. C. mal zranenie iba na hlave a to v okolí ľavého oka a taktiež v tomto mieste sa nachádzala zaschnutá krv.

Podľa lekárskej správy G. G. C. utrpel 5.3.2021 povrchové poranenie vlasatej kože hlavy – pomliaždenie, pričom o pôvode a spôsobe zranenia udal, že bol napadnutý obžalovaným. Predpokladaná doba liečenia bola stanovená do siedmich dní.

Obžalovaný bol podľa potvrdenia Psychiatrickej nemocnice Michalovce hospitalizovaný na akútnom oddelení od 5.3.2021 a hospitalizácia trvala aj v čase vydania potvrdenia.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Michalovce, n.o. vyplýva, že obžalovaný bol hospitalizovaný od 5.3.2021, pričom prijatý bol pre výrazný neklud, nespokojnosť a dychovou skúškou bola zistená hladina alkoholu 1,5 mg/l a moč na toxikológiu ukázal pozitívitu kanabinoïdov (marihuany). V ďalšom uviedli, že obžalovaný bol aj v minulosti opakovane u nich hospitalizovaný pre syndróm závislosti od alkoholu a to raz v roku 2019 a dvakrát v roku 2018.

Ministerstvo vnútra SR vo svojom vyjadrení zo dňa 5.5.2021 uviedlo, že pri skutku dňa 5.3.2021 bolo G. G. C. spôsobené ľahké poranenie vlasatej časti hlavy a pomliaždenie, pričom menovaný príslušník PZ nebol práceneschopný a v jeho prípade nie je vedený úrazový spisový materiál. Úrad taktiež nemá vedomosť o tom, aby pri skutku dňa 5.3.2021 došlo k vzniku inej, napr. materiálnej škody v súvislosti s činnosťou KR PZ v Prešove. Vychádzajúc z uvedeného si neuplatňujú nárok na náhradu škody, pretože žiadna škoda im nebola protiprávnym konaním obžalovaného spôsobená.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 13T/107/2017, odsúdenie je zahladené.

Zo spisu sp. zn. 13T/107/2017 súd zistil, že uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný dňa 14.9.2017 uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa

§ 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého bol podmienenčne odložený pri určení skúšobnej doby 15 mesiacov. Obžalovanému bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Zo skutkovej vety trestného rozkazu vyplýva, že skutku sa obžalovaný dopustil tak, že dňa 27.5.2017 skákal po kapote osobného motorového vozidla značky BMW, taktiež opakovane kopal do predného čelného skla tohto vozidla, ktorým konaním bola poškodenému – otcovi obžalovaného spôsobená škoda v sume 491,92 eur. Dňa 17.10.2017 súd nariadil obžalovanému výkon uloženého liečenia a to v psychiatrickej ambulancii G. E. F. vo Vranove nad Topľou, ktorá následne 2.11.2017 súdu oznámila, že obžalovaný začal s ochrannou liečbou dňa 31.10.2017. Dňa 24.5.2019 G. F. doporučila zmeniť formu uloženého ochranného liečenia a to na ústavnú z dôvodu, že obžalovaný neplnil podmienky liečby, nechodil na kontroly podľa objednania a požíval alkoholické nápoje. Na základe tohto návrhu súd uznesením zo dňa 24.9.2019 zmenil spôsob výkonu ochranného protialkoholického liečenia uloženého obžalovanému z ambulantnej formy na formu ústavnú a následne dňa 10.10.2019 nariadil výkon liečenia v Odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n.o. Predná Hora. Ústav súdu oznámil, že obžalovaný bol prijatý na liečbu dňa 11.11.2019 a dňa 11.2.2020 súdu oznámil, že uznesením Okresného súdu v Revúcej sp. zn. 2Nt/3/2020 zo dňa 10.2.2020 bolo ústavné ochranné protialkoholické liečenie u obžalovaného zmenené na ambulantné a obžalovaný bol dňa 11.2.2020 prepustený do ochrannej ambulantnej protialkoholického liečby. Po doručení uvedeného uznesenia súd nariadil opätovne výkon liečenia ambulantnou formou v psychiatrickej ambulancii G. F. dňa 29.4.2020 a ambulancia súdu oznámila, že obžalovaný započal liečbu dňa 28.5.2020. V spise sa nachádzajú aj záznamy o pozitívnych dychových skúškach z času po spáchaní skutku.

Z lustrácia z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ priestupkovo postihnutý trikrát a to v roku 2018 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, v roku 2019 za priestupok ako chodec bez reflexných prvkov a ostatné postihnutie z roku 2020 za nepoužitie bezpečnostných pásov.

Obec Sedliská k osobe obžalovaného uviedla, že tento žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, no bližšie informácie o jeho majetkových a rodinných pomeroch im nie sú známe, ani to, či niekde pracuje.

K výroku o vine súd uvádza.

Vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný.

Nebolo sporné, že obžalovaný sa skutku dopustil, ale spornou otázkou medzi obhajobou a prokuratúrou bolo, či konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, napĺňa znaky trestného činu opilstva a či konanie obžalovaného je možné posúdiť ako trestné v zmysle ustanovenia § 363 Trestného zákona.

Z výpovede nielen obžalovaného ale aj svedkov, zasahujúcich policajtov I. G. a G. G. C. mal súd za preukázané, že konaniu popísanému v obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozsudku skutočne došlo. Obžalovaný popísal aj okolnosti predchádzajúce samotnému tomuto samotnému konaniu a to kam išiel v predmetný deň, že sa stretol s kamarátmi, aj keď ch mená neuviedol, že požil alkoholické nápoje a to biele víno a následne si pamätal až skutočnosti alebo udalosti na psychiatrickom oddelení, kam bol privezený a hospitalizovaný. Svedkovia, zasahujúci policajti popísali ako po oslovení matkou obžalovaného sa dostavili na miesto, kde bol pri predajni Coop Jednota obžalovaný, mal zakrvavené ruky, búchal po oknách a parapetách na predajni a potom, čo sa mu G. G. C. prihovril s uvedením, že je to polícia, tak sa k tomuto rozbehol a napadol ho, pričom mu spôsobil drobné zranenie a následne ho spolu s kolegom I. G. za použitia donucovacích prostriedkov spacificovali a tak mu zabránili v ďalšom konaní.

Podľa § 363 Trestného zákona kto sa požitím alebo aplikáciou návykovej látky, hoci aj z nedbanlivosti, privedie do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, potrestá sa odňatím slobody na tri až osem rokov, ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ako ani § 23 sa nepoužije, ak sa páchatel' privedol do stavu nepríčetnosti v úmysle spáchať trestný čin.

Trestný čin opilstva je abstraktným ohrozovacím trestným činom. Ohrozenie spočíva v samotnom uvedení sa do stavu nepríčetnosti požitím alebo aplikáciou návykovej látky alebo inak. Trestná zodpovednosť je potom obmedzená na prípady, keď sa páchatel v takomto stave dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, ktoré konanie je potom tzv. kvázideliktom. Môže ísť o znaky ktoréhokoľvek trestného činu.

Koncepciou tohto trestného činu je zhmotnená nutnosť potrestať páchatel'a za čin, ktorý by bez existencie tohto ustanovenia zostal beztrestným, keďže páchatel' koná v stave nepríčetnosti a príčetnosť je podmienkou trestnej zodpovednosti, resp. zavinenia, ale zároveň tiež nutnosť prihliadnuť k stavu nepríčetnosti osoby, aspoň čo sa týka trestnej zodpovednosti, pretože ak by mal byť páchatel' plne trestne zodpovedný, bolo by to v rozpore so zásadou zodpovednosti za zavinenie.

Tento trestný čin môže byť spáchaný úmyselne i z nedbanlivosti, zavinenie sa však vzťahuje len na privedenie do stavu nepríčetnosti, nevzťahuje sa na konanie páchatel'a, ktoré má inak znaky trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustí v stave nepríčetnosti.

V danom prípade bola konštatovaná znalcom G. J. K. nepríčetnosť obžalovaného a teda vymiznutie oboch zložiek tak vôľovej ako aj ovládacej a v takomto stave sa obžalovaný dopustil konania kladeného mu za vinu. Obžalovaný nie je trestaný za to, čo spáchal, hoci nevedel ovládať svoje konanie, ale prakticky za to, že sa priviedol do stavu nepríčetnosti a v tomto stave sa dopustil konania ináč trestného.

Podľa § 9 Trestného zákona druhmi trestných činov sú prečiny a zločiny. Zo znenia skutkovej podstaty trestného činu opilstva podľa § 363 Trestného zákona vyplýva, že subjektívna stránka je vyjadrená alternatívne - „hoci aj z nedbanlivosti“. Pri zavinení vo forme nedbanlivosti pôjde u tohto trestného činu o prečin a pri zavinení vo forme úmyslu pôjde u tohto trestného činu vzhľadom na trestnú sadzbu o zločin. Ako už súd uviedol vyššie, forma zavinenia sa tu skúma vo vzťahu k privedeniu sa do stavu nepríčetnosti a nie vo vzťahu k zavineniu, ktoré sa týka konania, ktoré má inak znaky trestného činu. Rozhodujúce pre formu zavinenia je teda v tomto prípade, či k privedeniu sa do stavu nepríčetnosti došlo z nedbanlivosti alebo úmyselne. Páchatel' sa môže dopustiť nedbanlivostného trestného činu – prečinu opilstva aj vo vzťahu k trestnému činu, ktorý je úmyselný, ale platí to aj naopak.

Teda rozhodujúce pre formu zavinenia je, či k privedeniu do stavu nepríčetnosti došlo z nedbanlivosti alebo úmyselne. V kontexte tejto veci je potrebné rozlišovať tri druhy požívania alkoholických nápojov. O prvý ide pri tzv. opití sa na guráž, kedy je preukázané, že páchatel' sa úmyselne „opil“ (a z toho pramenila nepríčetnosť), práve z dôvodu, aby si dodal „odvalu“ spáchať trestný čin. V tomto prípade s poukazom na § 363 ods. 2 Trestného zákona nejde o trestný čin opilstva ani o okolnosť vylučujúcu trestnú zodpovednosť pre nepríčetnosť podľa § 23 Trestného zákona.

V druhom prípade ide tiež o úmyselné požívanie alkoholických nápojov, avšak to ešte automaticky neznamená, že aj zavinenie k nepríčetnosti je úmyselné. Tu by páchatel' sa musel chcieť dostať do nepríčetnosti (nie však pre spáchanie trestného činu), alebo by vedel, že sa môže dostať do nepríčetnosti a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozmenný - § 15 Trestného zákona. O tretí prípad (veľmi výnimočný) ide vtedy, keď páchatel' požíje alkoholické nápoje z nedbanlivosti (napr. naliatie alkoholu do nealkoholického nápoja treťou osobou bez vedomia páchatel'a).

Podľa názoru súdu sa na prejednávany prípad vzťahuje druhá alternatíva, keď obžalovaný síce úmyselne požíval alkoholické nápoje, keď uviedol, že sám, dobrovoľne s kamarátmi požíval alkoholické nápoje, potom čo si zahrali basketbal, že si sadli a pili víno. Teda jednalo sa zo strany obžalovaného o úmyselné požívanie alkoholických nápojov, no toto neznamená, že aj zavinenie k nepríčetnosti je úmyselné, nepreukázalo sa totiž, žeby obžalovaný sa chcel priviesť do stavu nepríčetnosti alebo žeby vedel, že sa do nepríčetnosti môže takto doviest' a bol s tým uzrozmenný.

Konanie obžalovaného súd kvalifikoval v zhode s obžalobou ako trestný čin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný sa z nedbanlivosti priviedol do nepríčetnosti.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že bolo preukázané, že obžalovaný dlhodobo a aj v súčasnosti trpí syndrómom závislosti na alkohole, pričom znalec uviedol, že sa jedná o závislosť, ktorá sa nedá vyliečiť, nedá sa jej zbaviť, je možné zo strany obžalovaného len abstinovať. Obžalovaný v konaní

sp. zn. 13T/107/2017 bol po spáchaní skutku, za ktorý bol v ďalšom aj právoplatne odsúdený, taktiež psychiatricky vyšetrený, bolo mu súdom uložené ochranné liečenie protialkoholické, ktoré aj vykonával a to jednak ambulantnou, ale aj ústavnou formou a do času rozhodnutia v tejto veci opäť vykonával ambulantnou formou tak ako to vyplýva z vyššie uvedených rozhodnutí súdov. Uviedol to aj sám obžalovaný a podľa názoru súdu je to nepochybné, že pri vykonávaní takého druhu liečenia a to aj ústavnou formou aj ambulantnou formou, že v rámci tohto liečenia a jeho zmyslom je poučovať, edukovať (vychovávať, vzdelávať) dotyčnú osobu, v danom prípade obžalovaného o tom, aký vplyv má požívanie alkoholických nápojov na jeho osobu a obžalovaný si toho musel byť v tomto význame dobre vedomý, nakoľko aj konania, za ktoré bol odsúdený v roku 2017 sa dopustil pod vplyvom alkoholu. V konaní 13T/107/2017 bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a je pravdou, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia v tejto veci uplynula pred spáchaním skutku v tejto veci, súd poukazuje na to, že z lekárskej správy po prijatí obžalovaného na psychiatrické oddelenie vyplýva, že bolo zistené u obžalovaného nielen požitie alkoholických nápojov, ale test ukázal aj pozitivitu na kanabinoidy (marihuanu).

Všetky tieto skutočnosti súd vyhodnotil tak, že obžalovaný sa úmyselne priviedol do stavu nepričetnosti a to aj berúc do úvahy vyjadrenia znalca, že nikto nemôže predpokladať, že sa do takéhoto stavu dostane bez ohľadu a jeho závislosť, skoršie takéto stavy alebo to, že doteraz takýto stav u dotyčného nenastal, teda že obžalovaný nemohol predpokladať vyvolanie stavu toxickéj psychózy. Napriek tomu má súd za to, že požitie alkoholu obžalovaným bolo vedomé, úmyselné následne až toto požitie vyvolalo konštatovaný stav nepričetnosti. A v tomto stave nepričetnosti sa potom obžalovaný dopustil uvedeného konania a to tzv. kvázideliktov prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný nie je trestaný za konanie, vo vzťahu ku ktorému bolo konštatované, že sa ho dopustil v stave nepričetnosti a teda uvedených prečinov výtržníctva a útoku na verejného činiteľa, ale je trestaný za to, že sa priviedol do takéhoto stavu nepričetnosti tým, že opil a teda úmyselne požil alkoholické nápoje, aj keď vedel, aký vplyv takéto látky majú na jeho organizmus a jeho správanie.

Berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo žalovaného prečinu opilstva.

Čo sa týka ešte zo strany obhajoby namietanej príčetnosti, resp. nepričetnosti obžalovaného, súd ešte uvádza, že tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného, ak chce súd konanie posúdiť podľa § 363 Trestného zákona, potom musí byť páchatel' nepričetný.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu ináč trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Príčetnosť je jednou z podmienok trestnej zodpovednosti. Je to stav, v ktorom páchatel' pre duševnú poruchu, ktorou trpí v čase spáchania činu, nemôže rozpoznať, že jeho čin je protiprávny, alebo nemôže svoje konanie ovládať. K nepričetnosti teda stačí, ak v dôsledku duševnej poruchy chýba aspoň jedna zo schopností v Trestnom zákone uvedených (rozpoznávací alebo ovládacia). Páchatel' za svoje konanie nezodpovedá len vtedy, ak ho duševná porucha zbavuje možnosti ovládať svoje konanie alebo možnosti rozpoznať protiprávnosť svojho konania, prípadne oboch týchto schopností.

Problematikou duševných porúch, ich vplyvom na ľudské konanie sa zaoberá psychiatria, avšak samotný záver o tom, či páchatel' bol v čase spáchania činu v zmysle § 23 Trestného zákona príčetný alebo nie, však nemôže urobiť znalec, nakoľko otázka nepričetnosti je otázka právna. Znalecký dôkaz z odboru psychiatrie je jedným z podkladov na vytvorenie záveru súdu o otázke príčetnosti a musí byť hodnotený v súvislosti so všetkými ostatnými zistenými skutočnosťami z tohto hľadiska relevantnými, pričom súd nezisťuje príčetnosť páchatel'a ako takú, ale vždy len príčetnosť vo vzťahu k určitému činu.

Otázku nepričetnosti tak ako to už bolo uvedené, súd skúmal len vo vzťahu ku konaniu, ktorého sa obžalovaný dopustil po uvedení do stavu nepričetnosti. Ešte raz súd zdôrazňuje, že obžalovaný nie je trestaný za nepričetnosť, ale za uvedenie do stavu nepričetnosti.

K výroku o treste súd uvádza.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatel'a v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatel'om a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu – napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy.

Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu.

Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

Je totiž neospravedliteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle predstavuje produkt emocionálnej a populistickej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie.

V rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona. Súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, aj keď vyhlásil, že sa cíti nevinný zo spáchania skutku, nakoľko vo svojej výpovedi v podstate popísal z konania všetko, čo si pamätal vrátane okolností priamo predchádzajúcich skutku a svoje konanie oľutoval. Taktiež mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže obžalovaný s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, poskytol mimo iných dobrovoľne aj vzorky DNA ale aj daktyloskopické odtlačky na účely znaleckého skúmania. Priťažujúcu okolnosť súd nezistil, nakoľko u skoršieho odsúdenia pod sp. zn. 13T/107/2017 nastali účinky zahľadania odsúdenia a na obžalovaného sa hľadá akoby nebol odsúdený.

Takto súd ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Za trestný čin opilstva možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov, no zákon súčasne uvádza, že ak sa páchatel' dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, za ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom. V danom prípade trestnými činmi inak trestnými boli prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere až tri roky a prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov, teda sú to tresty miernejšie a preto súd ukladal trest v miernejšej trestnej sadzbe a to podľa sadzby prečinu útoku na verejného činiteľa a teda v sadzbe 1 až 5 rokov.

Súd v súlade s vyššie uvedeným potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pričom pri uložení trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky možno postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za súčasného konštatovania splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona odložiť a súd mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že sú splnené podmienky na takýto postup a súčasne uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil vo výmere tri roky.

Probačný dohľad v porovnaní s „pasívnym trestom odňatia slobody“ je omnoho efektívnejšou alternatívou pri ukladaní trestov. Má na klientov resocializačný a reedukačný dosah, čomu napomáha motivačné a nenásilné správanie sa probačného a mediačného úradníka k odsúdenému, ktorý má potom väčšiu ochotu pracovať na zlepšení svojho správania. V probácii je zahrnutý predovšetkým prostriedok humanizácie zaobchádzania s odsúdeným tak, aby boli čo najmenej narušované sociálne väzby páchatel'ov a aby boli menej psychicky traumatizovaní, pričom poskytuje možnosť byť súčasťou spoločnosti, nebyť odlišní. Neoddeliteľnou súčasťou probácie, tak ako ju upravuje ust. § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch, je probačný dohľad. Pod takýmto dohľadom je potrebné rozumieť pravidelný, osobný kontakt páchatel'a s probačným úradníkom, spolupráca pri vytváraní a realizácii probačného plánu dohľadu v skúšobnej dobe a kontrola dodržiavania podmienok uložených páchatel'ovi súdom alebo takých, ktoré pre neho vyplývajú zo zákona.

Cieľom probačného dohľadu je pôsobiť na páchatel'a tak, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti, aby si vybudoval vhodné sociálne zázemie a aby sa mohol znova spoločensky uplatniť, v rámci ktorého dohľadu probačný úradník kladie dôraz na nadviazanie vzťahu s osobou, ktorej bol nariadený, prináša odsúdenému pomoc pri prekonávaní najrozmanitejších prekážok, psychickú podporu pri aktívnej snahe odsúdeného nájsť svoje miesto v spoločnosti a tiež mu pomáha naučiť sa žiť tak, ako to od neho očakáva spoločnosť, v súlade s jej normami.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej

skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Súčasne súd postupom podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu, zmyslom ktorého je pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby viedol riadny život, aby sa nedopúšťal protiprávnej činnosti, uložil jednak obžalovanému povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi ako aj obmedzenia a povinnosti. Vzhľadom na skutočnosť ohľadom požívania alkoholických nápojov, konštatovanú závislosť na alkohole znalcom, zistené požitie v čase pred skutkom aj marihuany, aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, keďže znalec konštatoval, že v prípade požívania alkoholických nápojov obžalovaným možno s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať, že sa práve v stave opitosti môže jeho konanie opakovať.

Obžalovaný sám deklaroval, že má záujem sa zamestnať. Aj súd mal za to, že v prípade, že sa obžalovaný zamestná, vytvorí si nielen pracovné návyky a zabezpečí finančné prostriedky na svoje živobytie, ale vytvorí si aj nové sociálne kontakty a väzby, bude u neho musieť byť budovaná určitá miera zodpovednosti za vykonávanú prácu, prístup k práci a vo vzťahu k zamestnávateľovi, preto mu súd uložil povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

K výroku o ochrannom opatrení súd uvádza.

Ochranné liečenie je jedno z najvýznamnejších a najdôležitejších druhov ochranných opatrení. Osoby, ktorým sa takéto ochranné liečenie ukladá, sú najmä tie, ktoré spáchali protiprávny čin, ale pre nepričetnosť ich nemožno trestne stíhať, páchatelia, ktorí v čase spáchania trestného činu boli v stave zmenšenej pričetnosti a páchatelia, ktorí sa oddávajú zneužívaniu návykových látok ako sú alkohol, drogy, ostatné látky, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú psychiku človeka alebo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, a trestný čin spáchali pod ich vplyvom alebo v súvislosti s ich užívaním.

Význam ochranného liečenia je v záujme spoločnosti na ochrane pred takýmito osobami a má veľký význam aj pre samotné osoby z hľadiska kladného dopadu liečenia na ich ďalší život.

Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Jeho účelom je rovnako ako pri treste zaistiť ochranu spoločnosti, ale špecifickým spôsobom.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria navrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou, pričom vo svojej výpovedi sa bližšie vyjadril aj k účelu liečenia. V zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia. Teda zásadne sa liečenie vykonáva ústavnou formou, no berúc návrh znalca na formu liečenia mal aj súd za to, že možno nariadiť spôsob liečenia ambulantnou formou a taktiež bral súd do úvahy, že obžalovaný aj toho času absolvuje ambulantné liečenie vo veci sp. zn. 13T/107/2017.

Súd teda postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa dopustil skutku pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním uložil obžalovanému ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

Poškodení si v trestnom konaní neuplatňovali nárok na náhradu škody, preto súd osobitným výrokom nerozhodoval o nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok

doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.